

Publicerad 2015-04-25 21:45 av huldamatilda

Han är min vårsol.

Vill inte behöva honom
men det är med kärlek
just som med solljus

vintermånaderna gör dig stum
och du tror att det du känner är livet
att gråskala är allt du behöver
för att måla

sen kommer vårsolen
och det gör nästan ont,
allt det ljus som spränger
när lusten växer fram

men eftersom blir det en vana
att andas av vilja mer än av tvång
inlandet i ryggraden när du vaknar
känslan av att känna allt

Precis som vårsolen
har han blivit något i mig
ett behov utav känslor
som jag nästan glömt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren huldamatilda med Poeter.se id #50936 innehar upphovsrätten